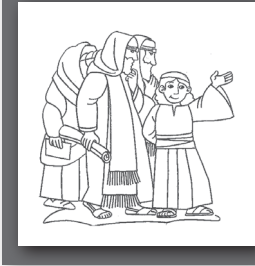

חזקיהו וחולדה

אתם משפחת חקלאים חרוצים, יש לכם שדות וכרמים עם זיתים, חיטה, שעורה, כרוב ועוד...הצלחתם אפילו ליצור זן נדיר של קישואים צהובים וכתומים שיש להם ביקוש רב, היבול שלכם איכותי ולכן נמכר בקלות, כל הכבוד!! **עלו על הסולם הראשון.**
וְיָשַׁע נְשִׁים תִּזְרַע אֶת-אַרְצְךָ וְאֶסְסִיף אֶת-תְּבוֹאֹתָהּ. (שמות כג)

חזקיהו וחולדה

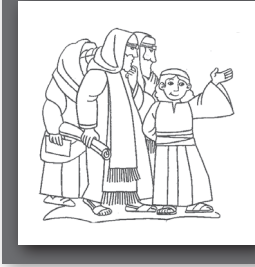
לאחרונה השתמשתם בהכנסות הרבות מהיבול ורכשתם שדות נוספים. אתם מעבדים שדות וכרמים רבים, ומרוויחים יותר מכל אנשי העיירה. כל הכבוד!!
עלו על הסולם הקרוב.
כִּי-הָרַךְ יִבְרָכְךָ ה' כָּאֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֵל-לְהִיךָ נָתַן-לְךָ נַחְלָה לְרֵשִׁיתָהּ. דברים טו

חזקיהו וחולדה

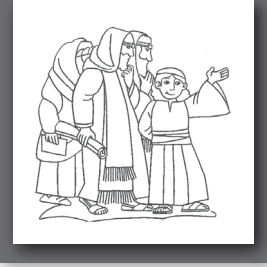
השנה הגיע שנת שמיטה אתם מצווים להפסיק לעבוד את האדמות הרבות שברשותכם, אתם מפחדים שהמתחרים שלכם שאינם שומרים שמיטה ינסו לגדל קישואים צהובים וימכרו אותם ללקוחות שלכם, אך בכל זאת החלטתם לקיים את המצווה ולשבות מכל מלאכה בשדה ולהשתמש רק בתבואה, בפירות ובירקות ששמרתם משנה שעברה. אין לכם סחורה למכור ואין לכם פרנסה כלל. **רדו עם החבל הקרוב למטה.**
”וַיִּשְׁנֶה הַשְּׂבִיעֵת נְשִׂיתָן יְהִי לְאֶרֶץ נְשִׂיתָ לְהָ:”
שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכִרְמְךָ לֹא תִזְמַר, אֵת סְטִיחַ קִצְיֶךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֵנָבִי נִזְיֶךָ לֹא תִבְצֹר...” ויקרא כה

חזקיהו וחולדה

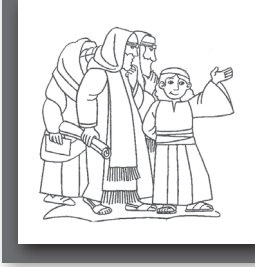
בגלל שנת השמיטה השדות שלכם הפקר וכל מי שמעוניין יכול לבוא ולקחת לעצמו, בגלל שכולם יודעים שהפירות והירקות שלכם הם המוצלחים ביותר - כל עניי העיירה מגיעים אליכם מדי יום ללקט לעצמם ולמשפחתם. אתם אומנם מקיימים מצוות צדקה (כל הכבוד לכם!) אך השדות שלכם מתרוקנים מיום ליום. אתם חוששים לרעב! **רדו עם החבל הקרוב למטה.**
”וְיָשַׁע נְשִׁים תִּזְרַע אֶת-אַרְצְךָ וְאֶסְסִיף אֶת-תְּבוֹאֹתָהּ, וְהַשְּׂבִיעֵת תִּנְטְמִטְנֶה וְנִטְשִׂיתָה וְאָכְלוּ אֲהִינִי עִמָּךְ.” שמות כג

חזקיהו וחולדה

אתם מנצלים את שנת השמיטה לשבת עם הילדים בבית, ליהנות יחדיו, ללמד את ילדיכם דברים רבים שתמיד רציתם אך הייתם עסוק בעבודה. פתאום יש לכם הזמן להתייחס לילדים, לבלות איתם, לצאת לטיולים יחדיו. **עלו על הסולם הקרוב.**
”וַיִּשְׁנֶה הַשְּׂבִיעֵת נְשִׂיתָן יְהִי לְאֶרֶץ, נְשִׂיתָ לְהָ” ויקרא כה

חזקיהו וחולדה

אתם מנצלים את הזמן להשקיע בעצמכם ולומדים דברים שתמיד רציתם אך לא היה לכם פנאי. השנה הזו ממלאת אותכם מכל הבחינות. אתם מאושרים!!
עלו על הסולם הקרוב.
”וְהָיְתָה נְשִׂיתָ הָאֶרֶץ לְכֶם לְאֹכְלָהּ לְךָ וּלְעֶבְדֶּךָ וְלֹאֲמָתְךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתֹשֶׁבֶת הַגְּרִים עִמָּךְ:” ויקרא כה

חזקיהו וחולדה

השנה יש 'שמיטת כספים', ולכן ההלוואה שהלוותם לשכנים פדהצור וזילפה לחפירת הבאר מתבטלת והם לא צריכים להחזיר לכם, זה די מכעיס אותכם כי שוב הפסדתם כסף. **מצאו את החבל הקרוב ורדו למטה.**

זֶה דְבַר הַשְּׁמַטָּה: נָמוּט כָּל-בַּעַל מִיֵּשׁוּ יְדוּ אֲנִי וְנִשָּׂה " ... וְאֲנִי יִהְיֶה לְךָ אֶת-אֲחִיךָ תִשְׁמַט יָדְךָ."

דברים טו

פדהצור וזילפה

אתם חקלאים המגדלים רימונים, בגלל מזג האוויר הסוער נפגעו כל הרימונים ואף אחד לא מצוניין בסחורה שלכם, כל ההשקעה הראשונית במטע ירדה לטמיון והפסדתם המון כסף. מצבכם הכלכלי לא טוב. **חכו תור.**

"... וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זְרַעְכֶם, (...) וְנָתַתִּי אֶת-נְעֻמְכֶם פְּתִיזָל, וְאֶת-אַרְצְכֶם פְּנִחְשָׁה. וְתִם לָרִיק, פְּחֶכֶם; וְלֹא-תִתֵּן אֲרָצְכֶם, אֶת-יְבוּלָהּ, וְעַץ הָאֲרֶז, לֹא יִתֵּן פְּרִיו". ויקרא כו

חזקיהו וחולדה

השוורים והחמורים הרבים שיש לכם מסתובבים בשדות ואוכלים מכל מה שנשאר, לקראת סוף השנה אתם מבחינים שכבר אין להם מה לאכול, אתם מפרישים להם מעט ממה ששמרתם למשפחה מפירות השנה הקודמת. הקפדתם להימנע מצער בעלי חיים' ודאגתם לבהמות שברשותכם, כל הכבוד!! אבל המחסנים מתרוקנים מיום ליום. **רדו עם החבל הקרוב למטה.**

"וְהִיְתָה נֶשֶׁת הָאֲרֶז לְכֶם לְאֲכֹלָה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְעַבְדְּךָ וּלְתוֹשֵׁבֶיךָ הַגָּרִים עִמָּךְ, וּלְבִהֵמֶיךָ וּלְחַיֵּי אֲנִי כִּי-תִהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָה לְאֹכֶל. ויקרא כה

פדהצור וזילפה

לקחתם הלוואה וחפרתם באר חדשה כדי להיות פחות תלויים בגשם, אך אין במשפחתכם מספיק עובדים שיעזרו בעבודה בשדות. השנה לא הרווחתם כלל כסף וכל מה שהשקעת ירד לטמיון. מצבכם הכלכלי נואש. **חכו תור.**

"... כְּרָמִים תִּטְעוּ, וְעַבְדֵיךָ; וַיִּין לֹא-תִשְׁתֶּה וְלֹא תִאָּגֵר ... זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ, כֹּכַל-גְּבוּלְךָ; וְשֹׁמֵן לֹא תִסּוֹךְ, כִּי יִשַּׁל זֵיתְךָ. ... וְאִתָּה תִרְד, מִטָּה מִטָּה." דברים כח

חזקיהו וחולדה

נגמרה שנת שמיטה, אתם מתחילים לעבוד את האדמה מחדש: לחרוש, לזרוע ולקצור. לתדהמתכם היכול גדל בצורה משמעותית, כנראה האדמה היתה צריכה את המנוחה ועכשיו היא הרבה יותר פורייה, אתם מרוצים מהיכול הרב וחוזרים להרוויח יפה כמו קודם. **עלו על הסולם הקרוב ביותר.**

"וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקְתִּי וְאֶת-מִנְשְׁפֹטֵי תִנְחָמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וַיִּשְׁתְּבֹּעַ עַל-הָאֲרֶז לְבַטַּח. וְנִתְּנָה הָאֲרֶז פְּרִיָּה וְאֲכַלְתֶּם לְטֶבַע וַיִּשְׁתְּבֹּעַ לְבַטַּח עָלֶיהָ". ויקרא כה

פדהצור וזילפה

הגיעה שנת שמיטה, בגלל הקשיים בשנה שעברה לא יכולתם לאגור תבואה למשפחה והמחסן שלכם ריק. אתם מודאגים מאוד: איך תעברו את שנת השמיטה שבה אסור לעבד את השדות והמטעים? **חכו עוד תור.**

"וְכִי תֹאמְרוּ: מַה-נֹּאכַל בְּשָׁנָה הַשְּׁבִיעִית, הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֹאסֵף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ?!" ויקרא כה

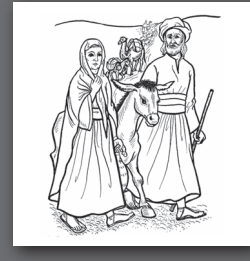
פדהצור וזילפה

אתם יוצאים ללקט פירות, ירקות וחיטה אצל השכנים, כי כל השדות הם הפקר וכולם לוקחים מאיפה שיש. אתם חוזרים בידיים מלאות כל טוב, ומכינים מיד פשטידת קישואים צהובים טעימה לכל המשפחה. אתם שבעים ושמחים בחלקכם. **עלו על הסולם הקרוב.**

”וַיֵּשֶׁע שְׁנַיִם בְּתִזְרַע אֶת-אַרְצָךָ וְאִסְסַףְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ, וְהִשְׁבִּיעַתָּ תְּשֻׁמְטָנָהּ וְנִטְשָׁתָהּ וְאָכְלוּ אֲהֵינִי עִמָּךְ... כִּן-תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְיִזְבְּךָ. ” עמות כג

פדהצור וזילפה

אתם מנצלים את הזמן להשקיע בעצמכם ולומדים דברים שתמיד רציתם אך לא היה לכם פנאי. השנה הזו ממלאת אותכם מכל הבחינות. אתם מאושרים!! **עלו על הסולם הקרוב.**

”וְהִיְתָה נַעֲמַת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׂכְיֶיךָ וּלְתוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ עִמָּךְ.” ויקרא כה

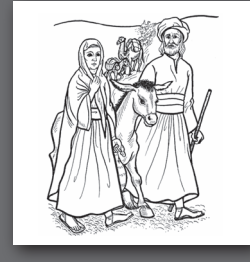
פדהצור וזילפה

אתם מנצלים את שנת השמיטה לשבת עם הילדים בבית, ליהנות יחדיו, ללמד את ילדיכם דברים רבים שתמיד רציתם אך הייתם עסוק בעבודה. פתאום יש לכם המון זמן להתייחס לילדים, לבלות איתם, לצאת לטיולים יחדיו. **עלו על הסולם הקרוב.**

”וְהִשְׁבִּיעַתָּ הַשְּׁבִיעַת נַעֲמַת לְאָרֶץ נַעֲמַת לָהּ.” ויקרא כה

פדהצור וזילפה

איזה מזל שהשנה חלה 'שמיטת כספים' והחובות מתבטלים, ההלוואה שלקחתם מהשכנים חיזקיהו וחולדה לבניית החממה מבוטלת. קצת לא נעים לכם ואתם מחליטים שברגע שיהיה לכם מספיק כסף תחזירו להם, אבל בינתיים אתם נושמים לרווחה. **עלו על הסולם הקרוב.**

”זֶה דְבַר הַשְּׁמִיטָה שְׁמוֹט כָּל-בַּעַל מְנֵשָׁה יָדוּ אֲשֶׁר יִשֶׁה”
”... וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ אֶת-אֲחִיךָ תִּשְׁמַט יָדְךָ.” דברים טו

פדהצור וזילפה

גם השור והחמור הזקן שלכם שובתים מעבודת השדה, הם מסתובבים בשדות הפקר של השכנים ואוכלים מכל מה שיש שם. (אתם מקווים שגם לכם ישאר מספיק עד סוף השנה) המנוחה מיטיבה עם בעלי החיים שברשותכם, **עלו בסולם הקרוב.**

”וְהִיְתָה נַעֲמַת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֹכְלָהּ: לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמְתְּךָ וּלְשִׂכְיֶיךָ וּלְתוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ עִמָּךְ, וּלְבָהֱמֹתֶיךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָהּ לְאֹכְלָהּ. ויקרא כה

פדהצור וזילפה

נגמרה שנת שמיטה אתם מתחילים לעבוד את האדמה מחדש: לחרוש, לזרוע ולקצור. אתם מנסים גידולים חדשים של ירקות ופשתן ומשתמשים בידע שצברתם בשנה שעברה בלימודים. לתדהמתכם, היבול גדל בצורה משמעותית כנראה האדמה היתה צריכה את המנוחה ועכשיו היא הרבה יותר פורייה, והגידולים עולים יפה. סוף סוף אתם רואים פרי בעמלכם, ומרוויחים יפה. **עלו על הסולם הקרוב.**

”וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקְתִּי וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וַיִּשְׁבְּתֶם עַל-הָאָרֶץ לְבִטָּח. וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֹכְלֹתֶם לְטֶבַע וַיִּשְׁבְּתֶם לְבִטָּח עֲלֶיהָ. ויקרא כה